

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(17. toukokuuta 2002)*

1. Komissio sai tiedon tästä Alankomaiden tilintarkastustuomioistuimen Internet-sivustossa julkaistusta kertomuksesta tiedotusvälineiden kautta, ja se on käynyt kertomuksen läpi.
2. Kertomuksessa esiin tuoduilla seikoilla saattaa olla vaikutusta Euroopan sosiaalirahaston (ESR:n) kauden 1994–1999 lopulliseen menoilmoitukseen sekä vastaavaan tilitykseen. Komissio tutkii asiaa yhdessä Alankomaiden viranomaisten kanssa.
3. Opetus-, oikeus-, terveys- ja maatalousministeriöt ovat saaneet ESR:n tukea hankkeiden rahoitusta varten. Komissiolla ei ollut tietoa, että kyseisten ministeriöiden toteuttamassa ESR:n hankkeiden hallinnoinnissa olisi esiintynyt sääntöjenvastaisuuksia. Alankomaiden viranomaiset toimittavat parhaillaan kattavia tarkastuksia ESR:sta rahoitettujen hankkeiden alalla. Tarkastukset kohdistuvat myös kyseisten ministeriöiden toteuttamiin hankkeisiin. Mikäli sääntöjenvastaisuuksia on esiintynyt, ne todetaan varmasti näissä tarkastuksissa.
4. Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) osallistui kyseisenä kautena Alankomaiden ohjelmien rahoittamiseen tavoitteiden 1, 2 ja 5b samoin kuin tiettyjen yhteisöaloiteohjelmien, kuten Urbanin ja Interregin, alalla. Toisin kuin Euroopan sosiaalirahastossa, hallinnoinnista huolehtivat paikalliset viranomaiset — yleensä maakunnat tai maakuntien muodostamat yhteenliittymät. Hallinnointi ei kuulunut ministeriöille, jotka arvoisa parlamentin jäsen kysymyksessään mainitsee.

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät sekä hallinnoinnista vastaavat tahot vaihtelevat kyseisten rakennerahastojen mukaan. Riskitason pitäisi näin ollen olla erilainen. Komission toimittamissa EAKR:n osarahoittamien hankkeiden tarkastuksissa ei ole tähän mennessä todettu vastaavia sääntöjenvastaisuuksia, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa ja joita Alankomaiden tilintarkastustuomioistuin on havainnut.

Aluepolitiikan pääosaston on määrä tehdä ohjelmien päättämiseen liittyviä tarkastuksia. Tarkastettava otos käsittää edellä mainittuun kauteen kuuluvia ohjelmia, ja siinä otetaan huomioon tämän tyyppisten laiminlyöntien mahdollisuus.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR:n) ohjausosastosta ja kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR:stä) rahoitetut hankkeet poikkeavat myös huomattavasti ESR:n rahoittamista hankkeista. Komissio ei ole tähän mennessä todennut EMOTR:n ja KOR:n hankkeissa samanlaisia ongelmia kuin ESR:n hankkeissa. Komissio tekee jäsenvaltioissa paikan päällä säännöllisesti tarkastuksia, ja Alankomaihin on tarkoitus tehdä molemmissa ohjelmissä tarkastuskäyntejä vuonna 2002. Komissio käy kyseisten kauden 1994–1999 ohjelmien päätösvaiheessa tarkoin läpi, mihin jatkotoimiin todetut puutteet ja sääntöjenvastaisuudet — myös Alankomaiden tilintarkastustuomioistuimen tarkastustulokset — ovat johtaneet.

(2002/C 205 E/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0509/02**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle***(28. helmikuuta 2002)**Aihe: Sähkölaiteromun käsittely*

Sähkölaiteromun (tietokoneet, printterit, faksit jne.) käsittely on asia, joka on saavuttanut yhä laajemmat mittasuhteet. Romun määrä kasvaa vuosi vuodelta. Pelkästään vuonna 1998 Euroopan unionissa tuotettiin 8 miljoonaa tonnia tätä jätettä.

1. Mitkä ovat ihmisten terveydelle aiheutuvat haitat, joita aiheutuu sähkölaiteromun laittomasta hylkäämisestä luontoon?
2. Mitä komissio aikoo tehdä, jotta sähkölaiteromun käsittely saataisiin kokonaan hallintaan?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(2. huhtikuuta 2002)

Suurin ongelma tässä yhteydessä on vaarallisten aineiden huuhtoutuminen ja haihtuminen. Elohopeaa huuhtoutuu, kun tietyt elektroniikkalaitteet, kuten elohopeakatkaisijat, tuhoutuvat. Sama pätee kondensaattoreiden sisältämiin polykloorattuihin bifenyyleihin (PCB-yhdisteisiin). Bromattuja palonestoaineita tai kadmiumia sisältävistä muoveista voi kaatopaikalla huuhtoutua maaperään ja pohjaveteen sekä polybromidifenyyleettereitä (PBDE-yhdisteitä) että kadmiumia. On havaittu, että rikkoutuneesta lyijyä sisältävästä lasista, esimerkiksi katodisädeputken kartiomaisesta lasista, liukenee huomattavasti lyijyioneja, jos pohjavesi on hapanta, kuten kaatopaikoilla usein on asianlaita. Näin ollen tällaisen lasin aiheuttama ympäristön pilaantuminen on kaatopaikoilla todennäköistä. Elohopean huuhtoutumisen lisäksi erityisongelmia aiheuttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sisältämän metallisen elohopean ja dimetyleenielohopean haihtuminen. Lisäksi kaatopaikoilla voi syttyä tulipaloja, joita on vaikea hallita. Näiden tulipalojen vaikutuksesta voi vapautua sekä metalleja että muita kemikaaleja, kuten halogenoituja palonestoaineista ja PCB-yhdisteitä sisältävistä kondensaattoreista vapautuvia erittäin myrkyllisiä dioksiineja ja furaaneja, esimerkiksi tetraklooridibentsodioksiinia (TCDD) sekä polykloorattuja ja polybromattuja dioksiineja ja -furaaneja (PCDD-, PBDD- ja PCDF-yhdisteitä).

Ongelman ratkaisemiseksi komissio antoi 13. kesäkuuta 2000 kaksi direktiiviehdotusta ⁽¹⁾: yhden sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta ja toisen tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa. Neuvosto vahvisti yhteiset kannat näihin ehdotuksiin 4. joulukuuta 2001 ⁽²⁾. Yhteiset kannat ovat parhaillaan parlamentin toisessa käsittelyssä.

⁽¹⁾ EYVL C 365 E, 19.12.2000.

⁽²⁾ SEC(2001) 2021 lopullinen ja SEC(2001) 2023 lopullinen.

(2002/C 205 E/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0517/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(28. helmikuuta 2002)

Aihe: Vakiintuneiden lentoyhtiöiden jääminen toiseksi uusien halpalentoyhtiöiden esiinmarssin johdosta ja sen kielteiset seuraukset matkustajille, henkilöstölle ja ympäristölle

1. Voiko komissio vahvistaa, että huolimatta siitä, että 11. syyskuuta 2001 jälkeen vuosikautia kestänyt lentomatrustajien määrän kasvu on kääntynyt laskuun ja Sabenan ja Swissairin kaltaiset vanhat ja vakiintuneet yhtiöt ovat menneet vararikoon, uudet ja pienemmät lentoyhtiöt, kuten Virgin, Easyjet ja Ryanair, kasvattavat jatkuvasti markkinaosuuttaan avaamalla uusia lentoreittejä, ottamalla hoitaakseen osan katoavien lentoyhtiöiden liikennöintioikeuksista ja ostamalla suuria määriä uusia lentokoneita?

2. Voiko komissio vahvistaa, että Ryanair, joka aikoo nelinkertaistaa koneidensa määrän hankkimalla 150 Boeing 737-800 -koneita ja joka muun muassa avaa uuden reitin Lontoon ja Eindhovenin välille, on nykyään Euroopan tuottavin lentoyhtiö? Miten komission mukaan kyseiset suuret voitot ovat selitettävissä nykyisenä laskevien tuottojen aikana?

3. Miten halpojen hintojen ja nopean laajenemisen yhdistelmä vaikuttaa tarjotun palvelun turvallisuuteen, laatuun ja jatkuvuuteen sekä henkilöstöön ja ympäristöön? Mistä merkittävistä tavoitteista tinkimällä komissio katsoo hinnalla kilpailevien "low cost" -halpalentoyhtiöiden voivan tarjota muihin nähden niin edullisia lentoja? Mitä halpojen hintojen ja nopean laajenemisen yhdistelmä merkitsee turvallisuuden, ympäristön ja henkilöstön kannalta?

4. Odottaako komissio ilmailualalla uusia kriisin muotoja siinä vaiheessa, kun halpayhtiöt alkavat hallita markkinoita, vanhat yhtiöt lopettavat toimintansa ja kansainvälinen lentoliikenne romahtaa epävakauden ja ylisuurten riskien johdosta?